

اثر شدت هرس و تعداد جوانه در هر نقطه بارده بر عملکرد و کیفیت انگور شیرازی (لرکش) در شرایط دیم

محمد جواد کرمی

مرکز تحقیقات کشاورزی فارس (زرقان)

انگور شیرازی (لرکش) از ارقام مهم انگور استان فارس می باشد که در سطح بسیار زیادی در حدود ۱۵۰۰۰ هکتار در منطقه دشمن زیاری پرورش می یابند. اما متأسفانه از واکنش این رقم در مقابل نحوه هرس از لحاظ تعداد جوانه مورد نیاز در هر نقطه بارده و شدت هرس مطالعه ای صورت نگرفته است در این تحقیق به منظور دستیابی به مناسبترین تعداد جوانه در هر نقطه بارده و میزان شدت هرس مورد نیاز و

متنااسب با رفتار ژنتیکی انگور شیرازی (رکش) و در نهایت حداقل استفاده از پتانسیلهای بالقوه و افزایش عملکرد تولید میوه این رقم و بالاخره انطباق شیوه هرس این رقم در منطقه با اصول علمی و عملی ، اثرات دو سطح شدت هرس (هرس سبک با فرمول ۴۰+۲۰ و هرس سنگین با فرمول ۲۰+۴۰) و سه سطح نگهداری تعداد جوانه در هر نقطه بارده (تعداد ۱۱ و ۸۰ و ۲۰ جوانه در هر شاخه) بر عملکرد و کیفیت این ارقام در قالب آزمایش فاکتوریل ۲×۳ با طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در منطقه دشمن زیاری به مدت ۲ سال مورد بررسی قرار گرفت. در سال ۱۳۸۴ در منطقه دشمن زیاری تاکستان حاوی رقم مورد نظر انتخاب شد و تیمارهای آزمایشی بر روی بوته های انتخاب شده اعمال گردید. صفاتی از قبیل عملکرد تولید میوه، متوسط وزن خوشة، متوسط تعداد حبه در هر خوشة، متوسط وزن هر حبه، مقدار مواد جامد محلول میوه، pH آب میوه ، مقدار اسید میوه ، اندازه گیری شدن، برای مقایسه میانگین داده ها از آزمون دانکن استفاده شد. نتایج نشان داد که اثر شدت هرس بر صفات عملکرد، متوسط وزن خوشة و همچنین اثر متقابل شدت هرس با تعداد جوانه در هر نقطه بارده معنی دار نبود. اما اثر تعداد جوانه در هر نقطه بارده بر عملکرد در سطح ۵٪ و بر تعداد خوشة در هر بوته و هم چنین بر متوسط وزن خوشة در سطح ۱٪ معنی دار بود.